

РЕШЕНИЕ

№ 91

гр. Русе, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – РУСЕ, ТРЕТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и
четвърта година в следния състав:

Председател: Аглика Гавраилова

Членове: Палма Тараланска
Антоанета Атанасова

при участието на секретаря Иванка Венкова
като разгледа докладваното от Палма Тараланска Въззивно гражданско дело
№ 20244500500016 по описа за 2024 година

за да се произнесе, съобрази:

Производството е по чл.258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивна жалба на В. В. К. от гр. Р. против Решение
№ 254/01.03.2023 г., постановено по гр.д. № 1190 по описа за 2022 г. на
Районен съд Русе, с което е обявена за недействителна спрямо „С. Г. Груп”
ЕАД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. С., район В.,
ул. „Р. П. К.” № *, ет. *, представлявано от изпълнителния директор Ю. Б. Ц.,
продажбата, извършена от В. В. К., ЕГН ***** на Т. В. М., б.ж. на гр. Р.,
починала на *****г, по нотариален акт за покупко-продажба на недвижим
имот №662/04.07.2018г., том III, рег. №3567, дело №237/2018г. на русенския
нотариус Г. Ф. с район на действие Районен съд Р., вписан в СВ Русе с Акт №
6, том 26, дело № 3999/2018г., вх. рег. № 8382/04.07.2018г. на неговата 1/6
ид.ч. от апартамент № 3, представляващ самостоятелен обект в сграда с
идентификатор 63427.2.180.6.3 по КККР на АГКК гр. Русе, намиращ се на

първия етаж в жилищна сграда с идентификатор 63427.2.180.6, разположена в поземлен имот с идентификатор 63427.2.180, с адрес гр. Р., ул. „Н.З.” № **, вх. *, ет. *, ап. *, предназначение жилище, апартамент, нива на обекта – 1, с площ 46.32 кв.м., състоящ се от стая, дневна, кухня, коридор и сервизни помещения, с прилежащи части: изба № 24 с площ 4 кв.м., таван №14 с площ 3 кв.м., заедно с 4.514 % ид.ч. от общите части и от правото на строеж върху терена, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж 63427.2.180.6.4, под обекта – няма, над обекта 63427.2.180.6.8 и 63427.2.180.6.9.

В жалбата са развити подробни съображения за неправилност на обжалваното решение като постановено при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, неправилно приложение на материалния закон и необоснованост на формираните изводи относно правно релевантните факти по спора. Счита, че съдът неправилно е приел, че презумпцията по чл. 135 ЗЗД не е оборена от ответниците и знанието за увреждане е налице, тъй като третото лице Т.М. /п./, е негова с. и поради това е осъществен фактическият състав на чл.- 135 ЗЗД както от обективна, така и от субективна страна. Навежда доводи за това, че сестра му Т. М. е трето добросъвестно лице, което е придобило имота преди вписването на исковата молба и освен това не е била запозната с неговите финансови дела, тъй като не са поддържали връзка помежду си, били са в лоши отношения и не са си говорили. За сделката е посредничала м. им, която е и настоявала К. да продаде своята идеална част от имота на с. си, за да може да си запази правото на ползване. Твърди, че с. му не е знаела за увреждането. Отделно от това счита, че извършената цесия му е непротивопоставима, тъй като не е уведомен за нея съгласно чл. 99 ЗЗД.

Моли решението на РРС като неправилно и незаконосъобразно да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново такова, с което предявената претенция да бъде отхвърлени изцяло. Претендира разноски.

Против Решение № 254/01.03.2023 г., постановено по гр.д. № 1190 по описа за 2022 г. на Районен съд Р. е депозирана и въззивна жалба от мл. адв. Д. Л. по пълномощие на С. Й. М., ЕГН: *****, В. С. М., ЕГН:

***** и Д. С. М., ЕГН: *****, всички от гр. Русе, в която развити подробни съображения за неправилност на обжалваното решение. Счита същото за незаконосъобразно, постановено при допуснати нарушения на съдопроизводствените правила, без извършване на обективен анализ на събрания доказателствен материал, в резултат на което счита, че съдът е достигнал да грешни фактически и правни изводи и като такова моли да бъде отменено. Развива подробни доводи в защита на тезата си, че Т. В. М.а, б.ж. на гр. Р., починала на ***** г. е трето добросъвестно лице, което е придобило процесния имот по възмезден начин и не са налице предпоставките по чл. 135 ЗЗД за обявяване на относителна недействителност на сделката спрямо кредитора. Акцентираща върху обстоятелството, че М. не е контактувала с брат си, били са във влошени отношения и не е била запозната с неговите финансови дела. Не е знаела, че б. й В. К. има неизпълнени задължения към трето лице и , че с прехвърлянето на имота интересите на тези лица могат да бъдат увредени. Моли решението на РРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено ново такова, с което предявената претенция да бъде отхвърлена изцяло. Претендира разноски.

Въззиваемата страна по жалбите „Финансова инвестиционна компания“ ЕАД гр. София /с предишно наименование „С. Г. Груп“ ЕАД гр. София/ счита същите за неоснователни и моли да бъдат оставени без уважение, а решението на първоинстанционният съд да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Счита, че първоинстанционният съд правилно е установил осъществяването на всички елементи от фактическия състав на претенцията по чл. 135 ЗЗД, с оглед на което е приел за основателно искането на кредитора да бъде обявена за недействителна по отношение на него сделката, с която длъжникът го уврежда. Счита, че жалбоподателят е надлежно уведомен за сключената цесия с връчването на исковата молба, а за ищецът – ответник по жалбата е възникнал интерес от водене на иска със самото сключване на договора за цесия. Сочи, че въззивният жалбоподател и ответник в първоинстанционното производство В. К. се е разпоредил със собствено имущество, като това разпореждане е извършено след възникване на задължението – Договор за кредит № BL 40821 от 20.11.2012 г. и договор за кредит № BL 38432 от 17.05.2012 г. и след настъпването на падежа му, като

тази отчуждителна сделка е увреждаща спрямо „Финансова инвестиционна компания“ ЕАД гр. София /с предишно наименование „С. Г. Груп“ ЕАД гр. София/ и при наличие на презюмирано знание за увреждане доколкото сделката е осъществена между брат и сестра.

Въззивните жалби са подадени в срока по чл. 259 от ГПК, от надлежни страни, при наличие на правен интерес, поради което са допустими. Разгледана по същество и двете жалби са неоснователни.

Не е налице несъответствие между установените по делото обстоятелства и тези, въз основа на които съдът е мотивирал своето решение. Районният съд е обсъдил релевантните за спора факти и доказателства, както и доводите на страните, и след обсъждането им е направил своите изводи за неоснователността на заявените претенции.

За да уважи заявената претенция и обяви за недействителна по отношение на ищеца „Финансова инвестиционна компания“ ЕАД гр. София /с предишно наименование „С. Г. Г“ ЕАД гр. С/ сключената с нотариален акт №662/04.07.2018г., том III, рег. №3567, дело №237/2018г. на русенския нотариус Г. Ф. с район на действие Районен съд Р., вписан в СВ Русе с Акт № 6, том 26, дело № 3999/2018г., вх. рег. № 8382/04.07.2018 г. сделка за покупко-продажба на недвижим имот – притежаваната от В. К. овата 1/6 ид.ч. от апартамент № 3, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.180.6.3 по КККР на АГКК гр. Русе, намиращ се на първия етаж в жилищна сграда с идентификатор 63427.2.180.6, разположена в поземлен имот с идентификатор 63427.2.180, с адрес гр. Р., ул. „Н. З.“ № **, вх. *, ет. *, ап. *, предназначение жилище, апартамент, нива на обекта – 1, с площ 46.32 кв.м., състоящ се от стая, дневна, кухня, коридор и сервизни помещения, с прилежащи части: изба № 24 с площ 4 кв.м., таван №14 с площ 3 кв.м., заедно с 4.514 % ид.ч. от общите части и от правото на строеж върху терена, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж 63427.2.180.6.4, под обекта – няма, над обекта 63427.2.180.6.8 и 63427.2.180.6.9. на Т. В. М., б.ж. на гр. Р., починала на ****г., първоинстанционният съд е приел, че сделката е извършена след възникване на задълженията на В. В. К. към първоначалния кредитор – „Юробанк България“ АД гр. София, което вземане впоследствие е цедирано на „С.Г. Груп“ ЕАД /с ново наименование „Финансова инвестиционна компания“ ЕАД

гр. София /, като вземанията са установени с влезли в сила заповеди за изпълнение в заповедните производства. Безспорно е установено, че вземането е възникнало преди извършването на прехвърлителната сделка по посочения нотариален акт, чието обявяване за недействителен се иска, като с извършеното разпоредително действие – отчуждаване на имот, се намалява имуществото му и с това се затруднява изпълнението на задължението към кредитора, като е налице и знание за увреждането, тъй като от събраните в хода на съдебното производство доказателства не се оборва презумпцията на чл. 135, ал.2 ЗЗД.

Настоящият въззивен състав намира за неоснователни наведените във въззивната жалба възражения относно липсата на предвидените в нормата на чл. 135 ЗЗД предпоставки за обявяване на недействителност на процесната сделка – придобиване на имота преди вписването на исковата молба и липса на знание за увреждане доколкото сделката е възмездна, както и липсата на активна процесуална легитимация на ищеца да предяви иска.

Предявената искова претенция представлява конститутивен отменителен иск по чл. 135 ЗЗД, с който кредиторът иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията на длъжника, с които го уврежда. Съобразно разпоредбата на чл. 135 ЗЗД, кредиторът може да иска да бъдат обявени за недействителни спрямо него действията, с които длъжникът го уврежда, ако длъжникът при извършването им е знаел за увреждането. Когато действието е възмездно, лицето, с което длъжникът е договарял, трябва също да е знаело за увреждането. За да възникне правото на кредитора да обяви за недействителни спрямо него увреждащите го актове на длъжника, е необходимо да са възникнали всички елементи от фактическия състав на чл. 135 ЗЗД. На първо място, е необходимо да се установи, че ищецът има вземане по отношение на ответника, че е негов кредитор. Лице, което няма качеството на кредитор, не е активно материалноправно легитимирано да предяви Павлов иск. Вземането следва да бъде действително, без да е необходимо то да е ликвидно и изискуемо. Вторият елемент от фактическия състав е извършването на действие, което уврежда кредитора. Увреждането е обективен факт и не зависи нито от субективното отношение на длъжника, нито от преценката на кредитора. Третата предпоставка за възникване на правото по чл. 135 ЗЗД има субективен характер. Доколкото оспорваното в

настоящото производство действие е възмездно (договор за покупко-продажба), то законът изисква, както длъжникът да е знаел за увреждането, така и лицето, с което е договарял, да знае за това увреждане като знанието се предполага до доказване на противното ако третото лице е съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника. Съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес, уредени в чл. 154 ГПК, в тежест на ищеца е да установи всички елементи от фактическия състав, пораждащ правото да се иска отмяна на извършените от длъжника действия.

С оглед времето на възникване на вземането, правото на кредитора се упражнява съответно съгласно разпоредбата на чл. 135, ал. 1 ЗЗД, когато същото е възникнало преди увреждащото действие, при което за уважаване на иска е необходимо да бъдат установени посочените по-горе предпоставки или съгласно чл. 135, ал. 3 ЗЗД, когато вземането на кредитора е възникнало след увреждащото действие, в който случай обаче за основателност на претенцията е необходимо ищецът да докаже намерение за увреждане у длъжника и лицето, с което е договарял, а не само знание за увреждане на кредитора.

Безспорно е, в настоящия случай, при преценка на всички наведени и неоспорени в тази насока фактически обстоятелства, както и ангажираните и събрани по делото доказателства, че атакуваната сделка е извършена на 04.07.2018 г., т.е. след като е възникнало по смисъла на цитираната правна норма качеството кредитор на ищеца по отношение възникналото задължение по Договор за кредит № BL 40821 от 20.11.2012 г. и Договор за кредит № BL 38432 от 17.05.2012 г. и след настъпването на падежа му.

Съгласно установената практика на Върховния касационен съд, всяко отчуждаване на имущество на длъжника намалява възможностите за удовлетворение на кредитора. Отменителният иск по чл. 135 ЗЗД е основателен, когато длъжникът се лишава от свое имущество, намалява го или извършва други правни действия, с които се създават трудности за удовлетворение на кредитора. Длъжникът винаги знае за увреждането, когато разпоредителната сделка е извършена след възникне на кредиторското вземане (решение № 264 от 18.12.2013 г. по гр. д. 915/2012 г. IV г. о. ВКС). Това действие може да увреди лицата, които вече са кредитори, т. е. които имат възникнало вече вземане. Съобразно нормата на чл. 135, ал. 2 ЗЗД

знанието се предполага до доказване на противното, ако третото лице е съпруг, низходящ, възходящ, брат или сестра на длъжника.

В случая, безспорно по делото са доказани всички тези три предпоставки за уважаването на иска, доколкото е установено качеството на „Финансова инвестиционна компания“ ЕАД гр. София /с предишно наименование „С. Г. Груп“ ЕАД гр. Софи/ на кредитор по отношение на първия ответник В. В. К., с оглед установените задължения по Договор за кредит № BL 40821 от 20.11.2012 г. и Договор за кредит № BL 38432 от 17.05.2012 г. по влезлите в сила заповеди за изпълнения, както и наличието на увреждащо действие – с извършената разпоредителна сделка е намален активът на неговото имущество и е затруднено осъществяването на правата на кредитора, като видно от показанията на разпитаните свидетели М. Г. И. и Р. Й. М. не е оборена и презумпцията за знание за увреждане. В отговорите на поставените им въпроси същите не дават информация по основният въпрос дали Т. М. е знаела или не за задължението на б. си към момента на сделката. Изразяването на впечатление, че б. и с. не са били в добри отношения и не са общували помежду си, не оборва законовата презумпция за знание по смисъла на чл. 135, ал.2 ЗЗД, още повече, че посредник в сделката е била тяхната майка, която както е изложено във въззивната жалба е настоявала К. за продаде своята 1/6 ид. част от имота за да може тя да запази правото си на ползване, което би могло да се счита за индиция за знание за финансовите му дела. Следва да се отчете обстоятелството, че сделката е осъществена на 04.07.2018 г. – значително дълго време след възникване на задължението на К. по договорите за кредит и след предприемането на действия по принудително събиране на задължението, което показва, че той е осъзнавал, че по този начин ще намали своето имущество и ще увреди кредиторите.

Към решението на първоинстанционният съд са изложени изключително подробни и обосновани мотиви, съобразени с изискванията на чл.236, ал.2 ГПК, в които са посочени исканията и възраженията на страните /идентични с тези предявени пред настоящата инстанция/, обсъдени са събраните доказателства, въз основа на тях са изградени обосновани фактически констатации, в резултат на което съдът е достигнал до правилни правни изводи.

Поради изложеното и на основание чл.272 ГПК, въззивният съд, като

съобрази, че обжалваното първоинстанционно решение е правилно и като такова следва да бъде потвърдено, изцяло препраща към неговите мотиви.

В тежест на въззивните жалбоподатели са направените от ответната страна разноси, но доколкото доказателства за извършването им и справка по чл. 80 ГПК няма представени, такива не се присъждат.

Мотивиран така, Русенският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Решение № 254/01.03.2023 г., постановено по гр.д. № 1190 по описа за 2022 г. на Районен съд Русе, с което е обявена за недействителна спрямо „Финансова инвестиционна компания“ ЕАД гр. София /с предишно наименование „С. Г. Груп“ ЕАД/, ЕИК 205942517, със седалище и адрес на управление в гр. С., район В., ул. „Р.П. К.“ № * ет.*, представлявано от изпълнителния директор Ю. Б. Ц., продажбата, извършена от В. В. К., ЕГН ***** на Т. В. М., б.ж. на гр. Р., починала на ***** г., по нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот №662/04.07.2018г., том III, рег. №3567, дело №237/2018г. на русенския нотариус Г. Ф. с район на действие Районен съд Русе, вписан в СВ Русе с Акт № 6, том 26, дело № 3999/2018г., вх. рег. № 8382/04.07.2018г. на неговата 1/6 ид.ч. от апартамент № 3, представляващ самостоятелен обект в сграда с идентификатор 63427.2.180.6.3 по КККР на АГКК гр. Русе, намиращ се на първия етаж в жилищна сграда с идентификатор 63427.2.180.6, разположена в поземлен имот с идентификатор 63427.2.180, с адрес гр. Р., ул. „Н. З.“ № 11, вх. 1, ет. 1, ап. 3, предназначение жилище, апартамент, нива на обекта – 1, с площ 46.32 кв.м., състоящ се от стая, дневна, кухня, коридор и сервизни помещения, с прилежащи части: изба № 24 с площ 4 кв.м., таван №14 с площ 3 кв.м., заедно с 4.514 % ид.ч. от общите части и от правото на строеж върху терена, при съседни самостоятелни обекти в сградата: на същия етаж 63427.2.180.6.4, под обекта – няма, над обекта 63427.2.180.6.8 и 63427.2.180.6.9.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВКС в месечен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____